

LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-område

SE0410075 Käringsahejan

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EUs fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EUs fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EUs arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, till exempel skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontakter Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, till exempel skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på ”kartverktyget skyddad natur”. Det finns även möjlighet att ladda ner naturtypskartan som shape-fil. För mer information se Länsstyrelsens hemsida.

**LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN**

Ingegerd Erlandsson

Bevarandeplan för Natura 2000-området**SE0410075 Käringahejan**

Kommun: Olofström

Områdets totala areal: 122,1 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2016-12-06

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2017-05-31

Markägarförhållanden:

Privat och statligt

Regeringsbeslut, historik:

SPA: Nej, pSCI: 1997-01-01, SCI: 2005-01-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut
M2010/4648/Nm

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

6410 - Fuktängar

9010 - Taiga

9110 - Näringsfattig bokskog

9190 - Näringsfattig ekskog

91E0 - Svämlövskog

91F0 - Svämädellövskog

1386 - Grön sköldmossa, *Buxbaumia viridis*

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området. Området bidrar till att uppfylla miljömålen Levande sjöar och vattendrag, Myllrande våtmarker, Levande skogar, Ett rikt odlingslandskap samt Ett rikt växt- och djurliv.

I Käringahejan är de prioriterade bevarandevärdena dels kopplade till skogsmarker med ädellövskog och barrskog med tall och gran, dels till naturbetesmarker och slåttermad samt till strandområden längs ån och små öar med svämlövskog. Naturvärdena är framför allt knutna till grova ädellövträd, senvuxna lövträd, gamla träd, hålträd, boträd, döende och död ved, stenrösen och stenmurar samt strandmiljöer och små öar påverkade av vattenståndsväxlingar. Prioriterad art är grön sköldmossa.

Beskrivning av området

Natura 2000-området Käringahejan omfattar markerna utmed knappt 5 km av Mörrumsåns lopp i dalgången mellan Hemsjö och Hovmansbygd i norra Blekinge, och sammanfaller med naturreservatet Käringahejan. Vid Käringahejan flyter ån fram i en skarpt markerad sprickdal. Berggrunden består av granit i söder och gnejs mot norr. Den dominerande jordarten är morän, men i ådalen finns även sen- och postglaciala sand- och grusavlagringar, bland annat i form av mindre åsar. Hela området ligger över Högsta kustlinjen. Från Hovmansbygd i norr till Hemsjö i söder är åns fallhöjd cirka 20 meter, från cirka 100 till 80 meter över havet. Höjdskillnaden mellan dalbotten och omgivande höjdområden är bitvis mellan 30 och 40 meter. Högsta punkten ligger cirka 135 meter över havet. Den västra dalsidan är brant och delvis storblockig, medan den östra sidan har vissa branta partier men i övrigt är mer lättillgänglig.

I ådalen finns gott om kulturhistoriska lämningar och tydliga spår av mänsklig verksamhet i form av stenmurar, rester av betes- och slåttermarker samt odlingsrösen. I ån finns lämningar efter små sågar, kvarnar och andra småindustrier samt något enstaka fast fiske. I söder står byggnaden efter en gammal vattendriven benstamp och kvarn kvar. Vid Hemsjö leder en stenvalvsbro i sex spann över ån. Utmed ån löper även den gamla banvallen, där förr järnvägen mellan Karlshamn och Vislanda gick, men som idag är gång- och cykelväg. Områdets sydligaste del är påverkad av Hemsjö övres kraftverk, med dammanläggning inom området och gränsande mot kraftverkskanalen. Sedan år 2003 finns en faunapassage vid dammen och efter omprövning av vattendomen samma år rinner nu en viss mängd vatten även i åns ursprungliga fåra året om.

Käringahejans branta dalsidor karaktäriseras av naturskogar med tall, bok och ek samt god tillgång på död ved. Det finns även inslag av naturskogsartade granskogspartier. Grön sköldmossa har noterats på granlåga. I mer tillgängliga delar av dalgången finns bestånd med bland annat tall, ek och bok som brukades före reservatsbildningen. Områdets yngre planterade granskogar har avverkats för att på sikt ställas om till mer naturskogsartade blandskogar. Under januaristormen 2005 föll bitvis relativt mycket skog, främst gran i tidigare brukade partier. Utmed Mörrumsån står en smal bård med klibbal, björk och ask och i den ymniga strandvegetationen växer bland annat safsa. I ån finns även ek- och askdominerade öar som tidvis översvämmas. Inom Käringahejan domineras forssträckor i ån. Inom området finns även mindre gräsmarksytor som hävdas genom bete och/eller slåtter.

Vid tidigare inventeringar av Käringahejans flora (inklusive mossor och lavar) har noterats 373 olika arter av kärlväxter, 185 olika mossor och 159 olika lavar inom området. Inventeringar av områdets svampar har resulterat i noteringar av cirka 500 olika arter. Några av dessa är de rödlistade arterna tidig larvklubba, skinntagging, borsttagging, cinnoberspindling, citronspindling, bokspindling, stornopping, spinnfingersvamp och kandelabersvamp (alla i kategorin nära hotad). Av skalbaggar har noterats 436 arter, varav flera ovanliga och rödlistade som till exempel *Stenus oscillator* (kunskapsbrist) och barkängar (nära hotad) och randig granbastborre, lökvistbock och *Quedius lateralis* (numera livskraftiga).

Käringahejan genomkorsas av Mörrumsån som är ett eget Natura 2000-område, Mörrumsån (SE 0410128), som hyser flera prioriterade arter varav lax är en. Bred paljettdykare är en prioriterad art som hittats inom Mörrumsån. Skalbaggen har en god flygförmåga och kan sannolikt lätt

sprida sig till lämpliga småvatten och sjöar på flera kilometers avstånd. Bred paljettdykare är inte rödlistad, men däremot fridlyst. Andra prioriterade arter är även rödlistade, såsom flodpärlmussla och tjockskalig målarmussla (starkt hotade) samt utter och hårklomossa (nära hotade). Under senare år har spår av utter observerats utmed ån bland annat inom Käringshejan. Hårklomossan växer på stenblock, trädbaser och basen av buskar (främst pors) där vattennivån har naturliga fluktuationer. Mossan är knuten till den zon som översvämmas och dränks varje år. Mörrumsån är idag ett av Sveriges artrikaste vattendrag, såväl vad gäller fisk som övrig akvatisk fauna. Drygt hälften av Sveriges alla arter av sötvattenfisk har påträffats och ån är det viktigaste vattendraget för vild lax i södra Sverige. Ån hyser ett av Sveriges största bestånd av arten tjockskalig målarmussla, som förnygrar sig i ån.

Mörrumsån hyser även en värdefull, artrik bottenfauna med såväl försurningskänsliga som renvattenkrävande arter, bland annat flera dagsländor och någon bäckslända. Fågelfauna är artrik och i åns sträckning genom Käringshejan finns bland annat häckande forsärla.

Natura 2000-området berörs av kraftledningar, som tangerar markerna i väster. Kraftledningarna och ledningsgatorna förvaltas och underhålls av Svenska Kraftnät.

Vad kan påverka negativt

Områdets naturtyper och miljöer är skyddade mot bland annat markexploatering genom naturreservatsföreskrifter. Följande faktorer regleras inte genom reservatsföreskrifterna och kan påverka naturtypen negativt:

Hela området

- Sjukdomar och skadeorganismer som redan är införda eller har potential att bli ett problem om de införs. Alsjuka som har påträffats vid Helgeå i Skåne är ett reellt hot även för biotoper längs Blekinges vattendrag.
- Vattenregleringar. Befintliga vattenregleringar i Mörrumsån regleras inom ramen för gällande vattendomar.

Skog

- Markexploatering och annan markanvändningsförändring i angränsande områden, exempelvis kalavverkning, skogsplantering, dikning och täktverksamhet.
- Plantering av främmande trädslag, till exempel lärk och sykomorlön i anslutning till objektet.
- Bristande trädkontinuitet leder på sikt till att ersättningsträd saknas när de gamla träden dör.
- Borttagande av död ved i skogsmarker (till exempel av allmänheten för att elda med på områdets grillplatser).

Gräsmarker

- Upphörd, felaktig eller otillräcklig hävd, exempelvis minskat eller upphört bete, upphörd slåtter eller bristande buskröjning, leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Övergödning genom till exempel tillskottutfodring av betesdjuren, vilket indirekt ger näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran.
- Användning av gödsel-, jordförbättrings-, eller bekämpningsmedel i markerna eller i vattnet, inom eller i anslutning till området, kan riskera att påverka mark, vatten eller organismer i områdets limniska miljöer.

Utöver mer generella hot mot Natura 2000-områdets växter och djur behöver följande artspecifika hot uppmärksammas.

Utter

- Avsaknad av faunapassager vid vägar, vilket hindrar uttern att passera vägen på ett säkert sätt och ökar risken för trafikdödade uttrar.

Bevarandeåtgärder

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§).

Skydd för området

- Området är avsatt som naturreservat sedan 1996 och skyddas enligt 7 kap 4-8 §§ miljöbalken. Skötselplanen från samma år reviderades delvis 2013, för områden som hävdas med slåtter och bete. I reservatsföreskrifterna regleras naturvårdsförvaltningen, allmänhetens fri- och skyldigheter samt markägarens och nyttjanderättshavarens förfoganderätt över området och vad denne behöver tåla för intrång. Reservatet förvaltas av Länsstyrelsen i Blekinge län. Skötselplanen kommer att revideras i sin helhet (under 2017) för att reservatsskyddet bättre ska kunna möta hoten inom området.
- Natura 2000-området Kåringahejan ingår i det internationellt utpekade RAMSAR-området Mörrumsån.
- Miljöersättning för bevarande av betesmarker och slåtterängar enligt Miljö- och landsbygdsprogrammet år 2014-2020 finns inom området.

Arter

- Utter är fridlyst enligt 4 § Artskyddsförordningen (2007:845). Enligt artskyddsförordningen är det inte tillåtet att avsiktligt fånga, döda eller störa djuren. Det är inte heller tillåtet att skada eller förstöra deras fortplantningsområden.
- Vilt levande exemplar av hårklomossa är fridlysta enligt 8 § Artskyddsförordningen (2007:845) vilket innebär att det är förbjudet att i den omfattning som framgår av bilaga 2 till denna förordning plocka, gräva upp eller på annat sätt ta bort eller skada hela eller delar av exemplar.
- Grön sköldmossa är, liksom hårklomossa, fridlyst (1c § Artskyddsförordningen 1998:179 samt NFS 1999:12). Enligt 7 kap 28a § MB krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett naturområde som har förtecknats enligt 7 kap 27 §.
- I Bernkonventionen finns utter upptagen i bilaga II, som omfattar djurarter som är strängt skyddade. Det innebär att Bernkonventionen överträds om utterns biotoper förändras negativt, eftersom arten ska bevaras i sin naturliga livsmiljö.
- Tjockskalig målarmussla och flodpärlmussla är fridlysta enligt 5 § Förordning (SFS 1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen.

Behov av åtgärder

- Skötselplanen behöver revideras i sin helhet. Bland annat saknas helt åtgärder för skötsel av vattenmiljön.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:**6410 - Fuktängar**

Areal: 1,93 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

I Käringahejan utgörs åmaden av översvänningsområden intill Mörrumsån. Maderna har lång hävdkontinuitet, äldre kartor visar att området tidigare utnyttjats för slätter. I fältskiktet flera hävdgynnade växter, bland annat jungfru Marie nycklar, ängsvädd, ängsruta, jungfrulin, nattviol, grönvit nattviol, prästkrage, stor blåklocka och pilblad (nära hotad). Här växer också vecketåg, älggräs, kråklöver, strandklo, blomvass, missne och safsa. Egentligt träd- och buskskikt saknas på maden, men längs kanterna växer spridda individer al, björk, ask (starkt hotad), asp, sälg, vide och en.

Bevarandemål

Arealen fuktängar ska vara minst 1,9 hektar. Gräsmarken ska vara välhävdad genom årlig slätter och efterbete. Områdets kärlväxtflora ska karaktäriseras av slättergynnade arter som jungfru Marie nycklar, ängsvädd och ängsruta. Träd, buskar, sly eller ohävdsarter, som vecketåg, älggräs och vide, som kan bedömas som igenväxningsvegetation ska vara liten. Hydrologin ska vara naturlig med naturliga grundvattennivåer som skapar markfuktighet.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som gott.

9010 - Taiga

Areal: 10,18 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Vid Käringahejan finns naturskogsartade partier med tall respektive gran främst i dalgångens branta västsluttning i norra delen av området. Det är generellt god tillgång på död ved. Grön sköldmossa påträffades på granlågor i slutet av 1990-talet. Brandticka har hittas på flera håll i taigan. I övrigt är för närvarande kunskapen kring taigan i området liten.

Bevarandemål

Arealen taiga ska vara minst 10 hektar. Tall ska gynnas där den förekommer, annars gynnas gran. Det ska finnas rikligt med gamla träd och för yngning av nya träd som efterträdare av tall och gran. Inslag av ädellövträd kan förekomma. Trädsiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas gott om död ved, stubbar och stående döda eller döende träd. Brandticka på granlågor ska förekomma allmänt, samt exemplar av grön sköldmossa.

Bevarandetillstånd

Bevarandestatusen kan inte bedömas. Området behöver inventeras, även avseende typiska arter.

9110 - Näringsfattig bokskog

Areal: 16,32 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Vid Käringahejan finns bokdominerade skogar såväl på åns västra som östra sida. Tillgången på död ved i olika former är rikligast på västsidan. I bokskogarna finns en rik svampflora, med flera arter som indikerar höga naturvärden. I övrigt är för närvarande kunskaperna små kring naturtypen i Käringahejan.

Bevarandemål

Arealen näringsfattig bokskog ska vara minst 16 hektar. Bok ska dominera, men inslag av annat ädellöv och tall kan förekomma. Det ska finnas gamla träd och förnygring av nya träd som efterträdare till bok och andra ädellövträd. Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Död ved i olika former, inklusive levande träd med döda träddelar, ska förekomma allmänt.

Bevarandetillstånd

Bevarandestatusen kan inte bedömas. Området behöver inventeras, även med avseende på typiska arter.

9190 - Näringsfattig ekskog

Areal: 24,45 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

I Käringahejan finns ekdominerade skogar, med inslag av bok, bland annat i den branta sluttningen på åns västsida. Här växer även en del gran och tall. I nordost finns ett större område med ek och tall. Ett litet område med ek finns även i reservatets sydvästra del.

Bevarandemål

Arealen av näringsfattig ekskog ska vara minst 24,5 hektar. Småskaliga naturliga processer, som till exempel trädens föryngring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning ska påverka dynamik och struktur. Det ska finnas gamla träd och föryngring av nya träd som efterträdare av ek, oxel och avenbok. Det ska finnas rikligt med död ved i olika former, inklusive levande träd och tämligen allmänt med döda träddelar och gamla träd med grov bark, skador, håligheter, mulm eller döda delar. Solexponerade, varma och vindskyddade miljöer och strukturer ska förekomma genom en mosaik av täta respektive öppna och glest beskogade delar. Gran, buskar och sly ska inte tillåtas ta överhanden eller skada de biologiskt gamla och värdefulla träden i området. Typiska arter mossor och lavar ska förekomma allmänt.

Bevarandetillstånd

Bevarandestatusen kan inte bedömas. Området behöver inventeras, även med avseende på typiska arter.

91E0 - Svämlövskog

Areal: 5,68 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Utmed Mörrumsån växer en smal bård med klibbal, björk och enstaka ask och i den ymniga strandvegetationen finns bland annat safsa och missne. Ett tiotal trädbevuxna mindre öar i ån översvämmas regelbundet. Varje enskild ö är inte inventerad och några kanske bör hänföras till svämädellövskog. Tillgången på död ved är i vissa områden god.

Bevarandemål

Arealen svämlövskog ska vara minst 6 hektar. Vattenståndet ska variera på ett så naturligt sätt som möjligt och översvämningar ske regelbundet och säsongsvist, vilket påverkar skogarnas dynamik och struktur. Lövträd som al och ask ska utgöra ett dominerande inslag. Det ska finnas gamla träd och förnygring av nya träd som efterträdare av al. Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddeklar. Safsa och hårklomossa ska växa i livskraftiga bestånd längs ån.

Bevarandetillstånd

Bevarandestatusen kan inte bedömas. Öar och strandskog behöver inventeras, även med avseende på typiska arter.

91F0 - Svämädellövskog

Areal: 2,54 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Vid Karingahejan finns några öar i Mörrumsån som översvämmas regelbundet och där ek och ask dominerar i trädskiktet. En större strandskog öster om ån i områdets södra delar utgörs av svämädellövskog. I fältskiktet växer safsa, hampflockel och missne.

Bevarandemål

Arealen av svämädellövskog ska vara minst 2,5 hektar. Vattenståndet ska variera på ett så naturligt sätt som möjligt och översvämningar ske regelbundet och säsongsvist, vilket påverkar skogarnas dynamik och struktur. Ädellövträd ska utgöra ett dominerande inslag. Det ska finnas gamla träd och förnyring av nya träd som efterträdare av ask, lönn, ek och bok. Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddelar. Safsa och hårklomossa ska växa i livskraftiga bestånd längs ån.

Bevarandetillstånd

Bevarandestatusen kan inte bedömas. Öar och strandskog behöver inventeras, även med avseende på typiska arter.

1386 - Grön sköldmossa, *Buxbaumia viridis*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Grön sköldmossa växer på multnande stammar och stubbar, i frisk till fuktig barr- eller blandskog. Substratet är murken och mjuk ved av gran, men den kan även förekomma på ved av tall och lövträd. Vanligtvis finns endast några få sporkapslar på varje låga. I sällsynta fall kan grön sköldmossa även förekomma direkt på humusrik skogsmark. Arten finns främst i skog som lämnats till fri utveckling, där småskaliga störningar leder till fortlöpande tillförsel av grov död ved i olika former. De substrat som mossan föredrar är relativt kortlivade och därför är det viktigt att det finns en kontinuerlig tillgång på lämplig ved inom spridningsavstånd på varje lokal. Arten förväntas normalt kunna sprida sig som mest 1 meter vegetativt, och effektivt 1 km med sporer under en 10-årsperiod.

I Käringahejan har grön sköldmossa påträffats vid en inventering 1997, med 10 kapslar på en granlåga i områdets norra del där skogen utgörs av taiga. I övrigt saknas kunskaper om artens utbredning och status inom området.

Bevarandemål

Populationen av grön sköldmossa ska vara stabil eller ökande sett till antalet individer och mängden substrat med förekomster av arten. Skogen (taigan) ska vara naturskogsartad, och präglad av intern beståndsdynamik och småskaliga naturliga störningar. Det ska finnas fortlöpande tillförsel av mjuk död ved av främst gran, som arten kan växa på.

Bevarandetillstånd

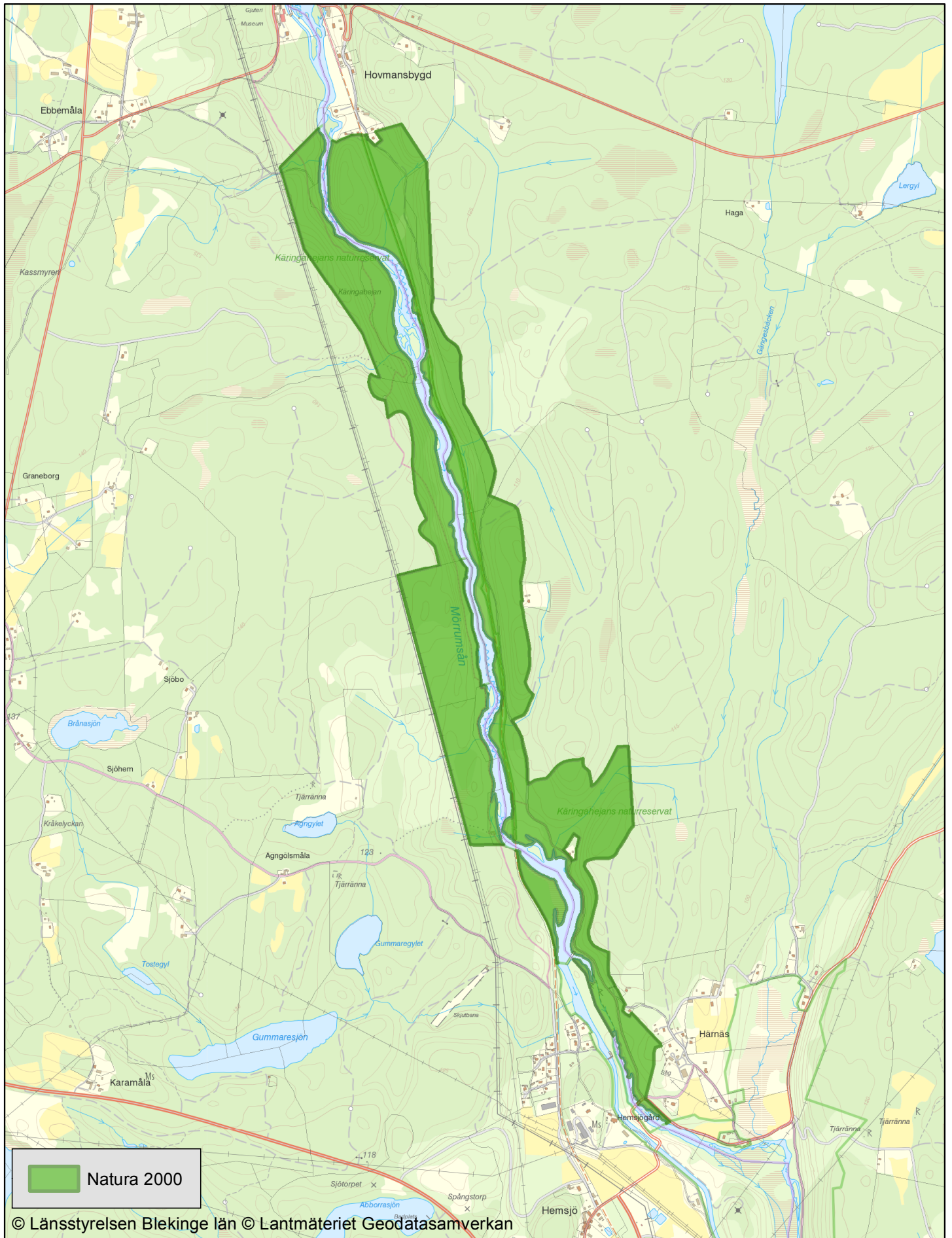
Artens bevarandetillstånd inom området går i nuläget inte att bedöma. Den har funnits och finns sannolikt fortfarande inom området, men en ny inventering av både arten och dess substrat är nödvändig.

Dokumentation

- ArtDatabanken. 2015. Rödlistade arter i Sverige 2015. ArtDatabanken SLU, Uppsala. Artportalen, www.artportalen.se (uttag 2016-11-07).
- Jordbruksverket. 2004. Ängs- och betesmarksinventering. Tillgänglig: <https://etjanst.sjv.se/tuvaut/site/webapp/tuvaut.html>
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2004. Bildande av naturreservatet Käringahejan i Kyrkhults och Ringamåla socknar inom Olofströms respektive Karlshamns kommun.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2013. Beslut om ändring av skötselplanen för naturreservatet Käringahejan i Olofströms respektive Karlshamns kommun.
- Naturvårdsverket. 2011. Vägledning för de svenska naturtyperna i habitatdirektivets bilaga 1. Dnr NV-04493-11.
- Naturvårdsverket. 2012. Vägledning för de svenska naturtyperna i habitatdirektivets bilaga 1. Dnr NV-04493-11.
- Naturvårdsverket. 2011. Vägledning för svenska arter i habitatdirektivets bilaga 2 NV-01162-10. 2011-01-20.
- Rikets allmänna kartverk. 1915-1919. Häradsekonomiska kartan. Digitalt material © Lantmäteriet. www.lantmateriet.se.
- Trädportalen. 2016. www.tradportalen.se (uttag 2016-09-28).

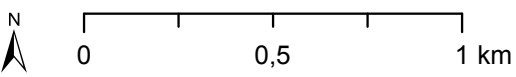
Bilagor

Bilaga 1. Områdeskarta.

 Natura 2000

© Länsstyrelsen Blekinge län © Lantmäteriet Geodatasamverkan

Kartskala 1:20 000